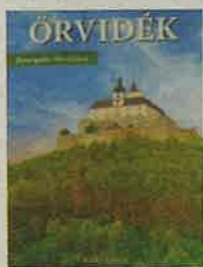

Pataki János Erdélyről írott könyveivel szerzett magának nevet, most Burgenlandba utazott

Felfedezésre várva: Őrvidék

KA

Borsmonostor, Darázsfalu, Gyepűfüzes, Nagyhöflány, Sásony, Szarvkő és társaik – csupa látszólag ismeretlen, régi, az első világháború után megszállt, majd elcsatolt hetvennyolc magyar település, valaha Moson, Sopron és Vas vármegye részei. Ma Ausztria legkeletibb tartománya, amelyet az összeolvadás után Burgenlandnak neveznek. Így ismeri a magyar, így emlegetik világszerte. Pedig mindig magyar neve volt, és az ma is: Őrvidék.

Itt az ideje, hogy bebarangoljuk, és újra felfedezzük a vidéket, amely a honfoglalástól a miénk volt, és tele van történelmi, irodalmi,

zenei, művészeti emlékekkel. Pataki János, aki Erdélyről írott és fényképezett gyönyörű könyveivel szerzett magának nevet, és új műfajt teremtett az ismeretterjesztés területén, most arra vállalkozott, hogy hatalmas kutatómunkával az Őrvidéket hozza közelebb a szívünkhöz a Barangolás Várvidéken – Őrvidék című kötetben.

Magyarország nyugati végvárvidékén egykoron valóságos várlánc állott: Fraknó vára, Kabold, Lánzsér, Léka, Borostyánkő, Németújvár stb. a Kánaánt jelenthetik a várak szerelmeseinek. Ugyanígy élvezhetik a látogatók a kastélyokat, például Kismartonban, Féltoronyban vagy Köpcsényben. Festői templomok, egyházi emlékek, búcsújárhelyek hívogatnak Boldogasszony, Loretom, Dérföld stb. települé-

sen. Se szeri se száma a szobroknak és a nevezetes házaknak. Doborjában, Liszt Ferenc szülőháza csalogat elmélkedésre.

A Fertő tó Közép-Európa harmadik legnagyobb állóvíze. A legendák és érdekességek között olvashatjuk, hogy a Fertő tó akkor keletkezett, amikor két szivtelen legény megtárgadta egy szomjas öreg vándor kérését. Inkább kiöntötték kulacsukból a vizet a földre, minthogy vizet adtak volna neki inni. A következő éjszaka elborította az ár az egész vidéket, így keletkezett a Fertő tó. Joseph Haydn története 1809-es halála után is bővelkedett izgalomban. Az eredetileg Bécsben eltemetett zeneszerző koponyáját ugyanis ellopták, hogy tanulmányozhassák rajta a zsenialitását. A lopás csak az 1820-as újratemetéskor derült ki,

A végvárvidéken egykoron valóságos várlánc állott, Fraknó ennek része volt

Fotó: AFP/Robert Harding

amikor Kismartonba szállították. A rendőrség megtalálta az elkövetőket és a koponyát is. Ekkor derült ki, hogy nem a valódi koponyát temették el a testtel együtt. Végül 1954-ben tartották meg az újraegyesített földi maradványok temetését.

A mosontarcsai (andaui) rozoga híd szintén legendás emlék: ezen keresztül hetvenkilencezer magyar hagyta el a szülőföldjét és ért szabad földre. „Sohasem voltam tanúja semminek, ami a magyar meneküléshez hasonlatos lett volna” – írta James A. Michener Pulitzer-díjas író, aki tudósítoként dolgozott 1956. november első napjaiban a határ osztrák

oldalán. Andai híd című könyvét 1957-ben adták ki Argentínában.

Említésre méltó a sok kitűnő fotó is, amelyek – a szöveg mellett – a szerző felvételei. A képek tipográfiája szintén egyedi. Meggyőződéssel állítjuk, hogy erről a százhatvanhat kilométer hosszú területről hasonlóan színvonalas könyv még soha nem készült! Aki ezek után a szóban forgó vidéket be akarja járni, Pataki János könyvével olyan irodalmi igényű művet kap kezéhez, amellyel eljuthat minden szépséghez és értékhez, ami ezen a tájon várja. (A kötet a patakij@me.com e-mail-címen rendelhető meg.)